

[Statsministeren.]

større beløb til investeringer for at klare dansk erhvervslivs problemer, bliver levefodsnedgangen for den danske befolkning endnu større.

**Aksel Larsen:** Lige en bemærkning uden for det, spørgsmålet går på: hverken statsministeren eller jeg har erfaringer med hensyn til følgelovgivning for en devaluering. Vi havde forberedt en følgelovgivning, men den fik vi ikke lov til at gennemføre. Hvis vi havde fået lov til at gennemføre den, ville devalueringen have været uhyre gunstig. Det var i hvert fald dengang statsministerens mening, og det var også min mening.

Dernæst: nu har jeg altså fået at vide, at der er en fejl i det, jeg har citeret her fra dagspressen. Det er ikke en levefods-sænkning på 10-15 pct., men på 5-10 pct., statsministeren har bebudet. Men jeg fik ikke andre korrektioner, så jeg må altså gå ud fra, at det øvrige, jeg har citeret, er korrekt, er godkendt af statsministeren.

Jeg må sige til svaret, at i udtalelserne i London siger statsministeren, at vi endda kan vente stigende underskud på betalingsbalancen. Nu drejer han det om til, at perioden til en afvikling af betalingsbalanceunderskuddet bliver længere. Det turde være lige akkurat noget helt andet. Men dette skulle altså også blot siges.

Jeg er ikke blevet imponeret af den forklaring, vi har fået. Jeg forstår meget godt, at statsministeren ikke i besvarelsen af et sådant spørgsmål kan komme med omhyggelige beregninger og talstørrelser osv. Men jeg beder statsministeren begunstige folketinget — for selvfølgelig har statsministeren de tal, han bygger på. Jeg kunne tænke mig at få et notat fra statsministeren, enten til folketinget eller til markedsudvalget, der begrunder disse pessimistiske spådomme fra statsministerens side.

Så har jeg i øvrigt kun det at sige: jeg er naturligvis enig med statsministeren i, at vi bør have en forespørgselsdebat om fællesmarkedet, og den kan lige så godt komme

snarest. Men ellers vil jeg sige, at statsministeren — han protesterede ikke imod det — har talt om, hvad der sker, hvis vi ikke kommer ind, men må klare os med et samarbejde med Norge og Sverige. Er det virkelig statsministerens mening, at hvis vi ikke kommer i fællesmarkedet, har vi ikke andre lande at handle med end Norge og Sverige, at hele den øvrige jordklode forsvinder? Det er i hvert tilfælde ikke min mening.

**Statsministeren (J. O. Krag):** Jeg holder meget af det ærede medlem, og jeg holder også meget af at diskutere med det ærede medlem, men måske havde det været lidt mere frugtbart, hvis hr. Aksel Larsen var gået ind i argumentationen og havde anfægtet nogle af mine argumenter.

Jeg mener, at der både bliver tale om et stigende underskud på betalingsbalancen, og samtidig at vi bliver tvunget til en hurtigere nedbrydning af underskuddet, en hurtigere genopretning af balancen, fordi det for et land, der anbringer sig selv i en så økonomisk umulig situation, bliver sværere at låne i udlandet. Det er da ganske håndfaste argumenter.

Jeg har ikke forestillet mig, at vi i tilfælde af, at fællesmarkedsforhandlingerne bryder sammen, i fornærmelse skulle indskrænke vores samhandel med alle jordens øvrige lande og kun handle med Norge og Sverige. Jeg ser heller ikke rigtig logikken i det; men det er vel også snarere det, man i gamle dage kaldte dialektik.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Albertsen* til finansministeren:

„Vil ministeren tage initiativ til at indføre en generel høj afgift på alle spilleautomater, uanset om det drejer sig om opstilling af disse i forenings- eller restaurationslokaler?“

Skriftlig begrundelse.

Min henstilling til ministeren har sin baggrund i den spekulation i folks spillelidenskab, der for tiden trives i de mange profes-